

V. FEDOTOV

Jongeren en crisis in Letland

De Socialistische Partij van Letland (SPL) houdt vast aan de marxistische stellingen en besteedt voortdurend aandacht aan jongerenkwesties. Dit hebben we bevestigd in de besluiten van onze Derde Partijconferentie onder het motto: "Jongeren zonder hoop = Letland zonder toekomst".

In zijn toespraak op het 11^e Partijcongres zei kameraad Alfred Rubiks, de voorzitter van de SPL, dat "de versterking van de banden met de massa's en de toename van haar invloed onder de massa's, vooral onder de werkers en de jongeren, een belangrijke taak blijft voor de partij".

Waarom besteedt de partij zoveel aandacht aan jongerenkwesties? De werkelijkheid toont ons de noodzaak de jongere generaties te redden. In ons land daalt het bevolkingsaantal, is het sterftecijfer hoger dan het geboortecijfer en zijn er steeds minder kleuterscholen, scholen en ziekenhuizen.

Wij maken ons zorgen over de kwaliteit van het onderwijs in onze scholen en universiteiten die werken met een verkort leerplan. Het aantal gratis instellingen en voorzieningen slinkt voortdurend. Een kind van arme ouders kan nog moeilijk onderwijs genieten. Om hun studies en logement te betalen zijn studenten verplicht in hun vrije tijd te werken.

Voor het middelbaar, beroeps- en technisch onderwijs lijden hieronder. Wie bijvoorbeeld timmerman wil worden, moet zelf zijn studies betalen. Bovendien is de studie zuiver theoretisch geworden, er zijn geen praktijklessen. Door de crisis zijn er ook geen arbeidsplaatsen voor de jongeren. In Riga zijn ervoor elke openstaande be-trekking 35 kandidaten. De jongeren, die over geen enkele praktische ervaring beschikken, bengelen natuurlijk helemaal achteraan.

De werkgevers stellen ze alleen tewerk op proef. De regering heeft geen zicht op het soort specialisten dat in de toekomst zal nodig zijn. Universitaire journalisten, advocaten en economen vinden geen werk...

De jongeren zijn in de reclame van de banken getuind en gingen leningen aan die zij nu niet kunnen terugbetalen. Zonen en dochters van rijke ouders gaan naar Oxford, Harvard en de Sorbonne, terwijl voor de kinderen van arme ouders enkel een leven als immigrant in West-Europa is weggelegd. Deze situatie veroorzaakte een massale uittocht van jonge specialisten die in Letland geen enkele toekomst meer zagen. Uit de statistieken blijkt dat bijna één op tien Letten al in het buitenland werkt en dat 50 % van de universiteiten dat graag zou doen. Zelfs de jongeren die hun school niet afmaakten, proberen in het buitenland werk te vinden... om het nodige geld te verdienen om hun studie verder te zetten.

De onveilige werkomstandigheden in onze fabrieken brengen constant de gezondheid en het leven van onze jonge arbeiders in gevaar.

Zelfs in hun vrije tijd valt er voor de jongeren niet veel te beleven: er zijn geen ontspanningsmogelijkheden, hun vrije tijd is volledig gecommercialiseerd en hun menselijke zwakheden worden uitgebuit. Met agressieve en smakeloze reclame worden ze naar de casino's en de discotheken gelooft waar drugs schering en inslag zijn. Radio- en tv-programma's leren de jongeren oppervlakkig en amoreel te zijn en zich niets aan te trekken van wat er in de maatschappij gebeurt. Zo worden ze opgevoed tot egoïstische individuen. De cultus van het geld, de cultus van de winst tot elke prijs en de cultus van het geweld, dat is de boodschap die ze ingelepeld krijgen. We moeten een einde maken aan deze invloed van de burgerlijke propaganda op onze

jongeren, want op dit ogenblik hebben ze niemand waarnaar ze kunnen opzien, en ze worden opzettelijk van de politiek weggeleid.

De Letse regering financiert enkel nationalistische jeugdbewegingen. Propaganda van het marxisme in scholen is verboden, veteranen van de Tweede Wereldoorlog en anderen die in ons land in hoog aanzien staan, mogen hun ervaringen niet delen met schoolkinderen. Maar het is wel doodnormaal dat de Letse president Zatlers de schoolkinderen komt vertellen dat hij het leuk vindt president te zijn, ook al is hij eigenlijk arts en werkte hij lange tijd als chirurg.

De staat heeft geen enkel programma voor de ontspanning van de Letse jongeren. Hun onvrede kwam op 13 januari 2009 in Riga tot uiting in piketten, betogingen en protestacties. De Socialistische Partij van Letland roept de jongeren op niet onverschillig te zijn voor de gebeurtenissen. In plaats van te dromen over een luxelevens in het buitenland zouden we moeten vechten voor onze eigen levensdoelen en onze eigen belangen in ons thuisland. Wij hebben de besluiten van de Derde Conferentie en het 11^e Partijcongres in praktijk gebracht en de jongerenorganisaties van de partij zijn al actiever geworden. Ronde Tafels, debatten, lezingen voor jongeren, ontmoetingen met oorlogsveteranen en bezoeken aan oorlogsmonumenten hebben bewezen dat ze de moeite lonen. Wij hebben een jongerenvleugel van partijsympathisanten gecreëerd die onder de leiding staat van een student van het Medisch Instituut van Letland. Deze student behoort tot de partijleiding. In het huidige klimaat van algemene politieke en economische crisis vervoegen meer en meer jongeren de basisrangen van de partij. Van de nieuwe leden in 2008 zijn 40 % jongeren, werkers en studenten. Vaak vragen zij bij toetreding onmiddellijk een taak.

Waar al dat jonge enthousiasme naartoe zal gekanaliseerd worden, hangt grotendeels af van de secretarissen van de lokale basisorganisaties. De jongeren nemen actief deel aan de verkiezingscampagnes – zowel voor het Europees Parlement als voor de lokale en regionale besturen.

Rond elke kandidaat wordt een grote ondersteuningsgroep georganiseerd, die niet alleen bestaat uit partijleden maar ook uit sympathisanten en agitators. De jongeren nemen deel aan de verkiezingen als waarnemers, ze doen mee met publieke acties van verkozen vertegenwoordigers, ze proberen in ontmoetingen met onze kiezers een juister beeld van de partij te schetsen, ze verspreiden kranten en propagandamateriaal.

Een groep verkozenen van de SPL in het parlement (Seim) stelt nu een ontwerptekst op voor een “Jongerenwet”. Dat zou de eerste zijn in de 18 jaar van onze onafhankelijkheid.

Een van de doelstellingen van ons partijprogramma is te leren hoe we moeten communiceren met de moderne jongeren van vandaag, hoe we de kwesties die hen het meest interesseren en aanbelangen moeten aanpakken zonder belerend te zijn en zonder vooroordelen, hoe we kunnen helpen om elkaar beter te begrijpen, hoe we hun kunnen uitleggen wie hun vijand is en wat er rondom ons gebeurt.

Wij herinneren ons de woorden van Lenin: als de ideeën de massa's veroveren, worden ze een materiële kracht. Het is de taak van onze partij de jongeren met woord en daad te overtuigen van de juistheid van onze ideeën en onze praktijk.

17 mei 2009

V. Fedotov maakt deel uit van het Centraal Comité van de Socialistische Partij van Letland.

Dit artikel werd door de auteur naar voor gebracht op het 18e Internationaal Communistische Seminarie van Brussel (15-17 mei 2009). Thema was: “De jongeren – de huidige situatie van de jongeren, het werk van de communisten onder de jeugd en

de integratie van nieuwe generaties in de communistische partijen”. Alle bijdragen zijn terug te vinden op <http://www.icsbrussels.org>.